

حروفهای جامانده

حلوا سوهان چیست؟

مرز مشترک سوهان و حلوا

اما این که چرا به این محصول این نام را داده‌اند به این دلیل است که نه سوهان است نه حلوا. سوهان قم را که احتمالاً همه‌تان خورده‌اید. شیرینی خشک و گردی که مواد اولیه‌اش دو واحد روغن و یک واحد آرد دارد. حلواهای که تکلیف‌شش روغن و یک واحد آرد دارد. اما حلوا مشخص است، آرد و شکر سرخ شده. اما حلوا سوهان نه به سفتی سوهان است نه مثل حلوا شل. درصد بسیار کمی شکر دارد و شیرینی‌اش را از جوانه‌گندم می‌گیرد. اگر طعم سمنو را دوست دارید پس حتماً این شیرینی هم به مذاقتان خوش خواهد آمد. نوعی از این محصول که با شکر سرخ و روغن کنجد آماده می‌شود، برای افرادی مناسب است که مشکل دیابت دارند. در این نوع آرد برج هم حذف شده است تا تاکسانی هم که رژیم لاغری دارند و نگران چاق شدن شان هستند، بتوانند از آن استفاده کنند. استفاده بسیار ناجیز از روغن دارین محصول نسبت به انواع شیرینی و سوهان، ازویزگی‌های آن است؛ در هر صد کیلو فقط شش کیلو روغن. طعم‌های متنوع برای ذائقه‌ها و مزاج‌های مختلف، ویژگی دیگر این حلوا سوهان است.

علاوه بر حلوا سوهان مخصوص دیابتی‌ها، این محصول در هشت طعم مختلف تولید می‌شود. خانم فروغی می‌گوید اکثر کسانی که برای اولین بار با حلوا سوهان آشنا می‌شوند، فکر می‌کنند ما سمنو را خشک کرده‌ایم و می‌فروشیم، اما وقتی محصول را می‌چشند، طعمی تازه و جدید را تجربه می‌کنند.

خودشان، بلکه در حیاط خانه‌ما. قرار شد آقای جلالی برای ساختن دیگ و تنور به خانه ماباید و من کنار ایشان مواد اولیه را تهیه کنم و در اختیارشان قرار بدهم. مواد اصلی آرد، شکر، روغن نباتی و پودر جوانه گندم بود. من اما با مشورت آقای جلالی کمی آرد برج به ترکیبات اضافه کردم و به جای روغن نباتی از کره حیوانی و زعفران استفاده کردم.

حدود ۵ کیلو حلواسوهان پختیم و با خواهانم که معلم هستند تقسیم کردیم. به این ترتیب پای حلواسوهان در مدرسه باز شد و نخستین سفارش‌ها را از مدرسه گرفتیم. سراغ آقای جلالی رفتم و حلواهای پخته شده توسط ایشان را برای معلم‌ها فرستادم، اما خیلی زود متوجه شدند و اعتراض کردند که آن چیزی که مادر مدرسه خوردیم این چیزی نیست که برای ما فرستاده‌اید. این طور بود که مجبور شدم خودم پخت حلوا را آغاز کنم.

کارهای تکراری با روحیه‌ام سازگاری نداشت

خانم فروغی می‌توانست به سادگی راه کارمندی را پیش بگیرد و به کار و روزمرگی عادت کند، اما انتخاب او چیزی دیگری بود «بعد از چند سالی دیدم نمی‌توانم بیکار بنشینم و تصمیم گرفتم دار قالی بزم و قالب‌بافی کنم. ۱۵ فروردین هر سال یک دار قالی برپا می‌کدم و با کمال استاد دیگری که از اهالی همین روستا بود شب و روز می‌بافتیم تا قبل از تعطیل شدن بچه‌ها قالی تمام شده باشد. یعنی حدود دو ماه یک قالی بزرگ می‌بافتیم.

با همین روش حدود ۳۰ تخته فرش بافت و فروختم، به بافتمن علاقه زیادی داشتم، هنوز هم دلم پیش تار و پود قالی است و این علاقه را بامن شدت در اعماق قلبم حس می‌کنم. سال ۱۳۶۶ کمک از بافتمن فرش به بافتمن ژاکت و دستکش تغییر شغل دادم، یک شب تا صبح ۵ عدد کلاه بافتمن البته با میل بافتی. همسرم وقتی علاقه‌ام به بافتمن و بافتمن را دید، یک دستگاه بافت کاموا برایم خرد و کار بافتمن حرفه‌ای را به صورت رسمی آغاز کرد.

درست مانند یک کارمند هر روز ۸ صبح شروع می‌کردم و تاظه‌ریک ژاکت که خیلی هم سخت بود، می‌بافتیم؛ در عین حال یک تکه لباس نشسته هم نمی‌ماند، فکر ناها را هم می‌کردم، همین طور فکر بچه که از مدرسه می‌آمد و هزاران فکر و دغدغه دیگر؛ بعد از اظهارها که بیشتر خسته بودم و وقت کمتری هم داشتم یک مقنه‌یا یک شلوار می‌بافتیم، شب‌ها هم تا بیرون قاتی چرخ خیاطی، این تکه‌های بافتمن شده را به هم می‌دودم. وقتی تعدادشان زیاد می‌شد، بافتمن‌ها را برای اتوشوبی به شهرضا می‌بردم. حدود ۱۵ سال بافتمن‌یا بافتیم. حین بافنده‌گی هم کارهای بسیار زیادی کرده‌ام، با غداری، تاسیس گاواردی، پرورش مرغ و ساختن گلخانه و در نهایت ایجاد کارگاه حلوا سوهانی و اشتغال‌زا بایی برای خانم‌های روتاستای در شرایطی که بسیاری از مردان جوان روستا برای پیدا کردن شغل روستا را ترک کرده‌اند.

«۱۲ ساعت ایستادن پای دیگ و هم‌زدن دائم مواد داخل آن کار بسیار سخت و طاقت‌فرسایی است، به همین خاطر پس از بررسی‌های فراوانی که انجام دادم، با کمک خواهربازدادم به شهرک‌های صنعتی اصفهان سرزدیم و توانستم کسی را پیدا کنم که با دستمزد یک میلیون و ۲۰ هزار تومان برایم دستگاهی بسازد به اسم داغزن که بدون این که مواد به دیوارها بچسبید بتواند مواد زیادی را مدام هم بزند.

بعد از این که کارم کمی رونق گرفت، از طرف جهاد کشاورزی غرفه‌ای در نمایشگاه صنایع دستی تهران گرفتم و شروع به فروش محصولاتم کردم، اما مردم و قنی با نفع بسته‌بندی محصولات روبرو می‌شدند شاید کمی برای خرید شکمی کردند، خیلی‌ها هم رک و راست به نحوه بسته‌بندی انتقاد می‌کردند. برای این کار هم دستگاه سلفون پیچ طراحی کردم تا حلواهای به صورت کاملاً بهداشتی بسته‌بندی شوند.

با پیشرفت کارم کارگاه را هم گسترش دادم. کارگاه اولیه ۱۰ متر بود، اما کم‌کم به ۳۵۰ متر گسترش پیدا کرد. حالا برای ۱۶ نفر به صورت مستقیم و صد نفر به صورت غیرمستقیم کارآفرینی کردند. ساعت کاری کارگاه هم از ساعت ۶ تا ۱۰ صبح است. البته در این کارگاه فقط حلوا سوهان نمی‌پزیم، سالانه حدود یک تن سرکه سیب و انگور و تقریباً ۶۰ کیلو شیره انگور تولید کرده و می‌فروشیم.»

ارت شهربانو به من رسید

مادر بزرگ مادرم (شهربانو) نخستین کسی بوده که حلوا سوهان پخته است. شهربانو سه پسر داشته که یکی از سرشناس پدر بزرگ من بوده، بعد تر پسرعمو و دختر عمومی مادر بزرگ من را پیش می‌گیرند، اما تولیداتشان به اندازه‌ای نبوده که بخواهند به عنوان شغل به آن نگاه کنند. فقط هر سال عید نوروز مراسم «حلوا پزون» داشتند، به این صورت که هر روتاستیک مواد اولیه را با خودش می‌آورده و چند روز بعد حلوا سوهانش را درون دستمال ابریشمی تحولی می‌گرفته است. من خیلی با حلوا سوهان آشنایی نداشتم، اما خیلی دوست داشتم حرفه و هنر اجاد دادم را یاد بگیرم. در قمبوان تنها کسی که بلد بود حلوا سوهان بیزد آقای جلالی بود. عید نوروز که رسید به آقای جلالی پیشنهاد دادم حلوا سوهان برای سفره عیدمان بیزد، اما نه در خانه

تجربه کارکردن با
هم روتاستیک های برای
خانم فروغی بسیار شیرین
و دلپذیر است

ظاهر محصول این کارگاه
شبیه سمنو است اما وقتی
طعم آن را می‌چشید با مزه
تازه‌ای رویه‌رمی شوید

